

25 maart 2020

Aan de gemeenteleden en gasten van de Rotterdamse lutherse Andreaskerk

Gemeente van Jezus Christus,

Het zijn vreemde tijden. Wat vaak zaken waren op afstand, op het wereldtoneel, zoals epidemieën of beperkt sociaal leven, in zo'n situatie zijn wij nu ook zelf terechtgekomen. Alles wat voor ons gewoon of regulier was, moet nu met extra vragen omkleed worden.

Eén van de belangrijkste ankerpunten in ons gemeentelven is vervallen: de kerkdiensten. Door middel van nieuwsbrieven met meditatie en uitzendingen proberen we voor deze vreemde tijd nieuwe wegen te vinden. Dit doen wij vanuit de gedachte dat wij allen samen verbonden blijven (al zijn we van elkaar fysiek gescheiden) in het lezen van teksten of kijken naar beelden, die door een bevlogen team verzorgd worden. Ik ontving mails en app's van mensen die thuis meebidden en zingen, de lofzang voor God zal dus niet stoppen!

Dat de lofzang doorgaat is goed, tegelijkertijd missen wij nabijheid en verbondenheid die zo belangrijk is voor onze gemeente, voor iedere gemeente. Dat geldt allen die zich verzamelen in de gedachte dat: *waar er twee of drie in Mijn naam samen zijn, ben ik in hun midden* (Matteus 18:20). Wij merken nu dat deze tekst ook sterk is als wij in gedachten bijeenzijn, als lichamen nu even niet kan of lukt!

Nieuwe tijden, nieuwe wegen? 'Nieuwe uitdagingen voor creativiteit!', schreef een collega mij. Laten wij het ook op die manier proberen te zien. Nieuwe creativiteit. Ik zou het bijna letterlijk willen nemen. God creëerde uit niets een wereld. Als wij in Gods wereld deze tijd als 'niets' ervaren, laten we toch vooral uitgedaagd blijven van ons niets toch ook "iets" te maken? De voorbeelden komen overal al voor: elkaar bellen, een kaartje sturen, een boodschap om de hoek van de deur schuiven.

Ondertussen denk ik ook aan Luther, die eveneens vreemde tijden meemaakte, in de toenmalige maatschappij, in de kerk van toen. Luther was (ook persoonlijk) soms zelfs zeer ongerust of onzeker. En van hem ging tegelijkertijd ook een enorme scheppingskracht uit. Daarom citeer ik een tekst van hem, misschien past die ook u wel:

*Lieve Heer, Ik heb immers uw Woord
En sta op de plaats die U me heeft toegewezen.*

*Nu ziet U dat ik overal gebrek aan heb,
Zodat ik van geen hulp weet, dan van U.*

*Daarom Heer, help, omdat U gezegd en bevolen hebt,
Dat we moeten bidden, zoeken, aankloppen.
Zo zullen we zeker ontvangen, vinden krijgen, wat we graag willen.*

Luther schreef dit bij Matteus 7:7-11. Aan dit Woord door Christus gesproken, hield hij zich vast. Laten wij dit ook doen, ons vasthouden aan Woorden van Christus, Woorden van leven. Daarmee kunnen wij ook een steun zijn voor allen die in onze samenleving goede initiatieven ontplooien. Te beginnen door naar elkaar - blijvend - om te zien, en voor elkaar te bidden.

Dit bidden en zingen en doen wij altijd in het Licht van Pasen, hoe vreemd de tijden ook mogen zijn. Ik wens u alle goeds en gezondheid en Gods zegen, met woorden uit lied 416:

*Ga met God en Hij zal met je zijn:
bij gevaar, in bange tijden, over jou zijn vleugels spreiden.
Ga met God en Hij zal met je zijn,
tot wij weer elkaar ontmoeten, in zijn naam elkaar begroeten.
Ga met God en Hij zal met je zijn.*

Martin van Wijngaarden